

Motion till riksdagen 2007/08: MJ260

av Åke Sandström och Stefan Tornberg (c)

Jordbruk i hela landet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att fastställa en minsta nivå för jordbruket i norra Sverige.

Motivering

Jordbruket i norra Sverige minskar i omfattning i snabbare takt än i övriga landet. Den fortgående strukturutvecklingen i Sverige innebär att heltidsjordbruken blir färre och större med totalt sett minskad djurhållning. Möjligheten till strukturrationaliseringar är också mindre i norra Sverige genom stora avstånd och dålig arrondering.

Den negativa utvecklingen har varit särskilt tydlig inom stödområde 1, men också inom stödområde 2 finns en negativ utveckling. Bilden är dock splittrad då det finns områden där jordbruksarealen ökar och även produktionen, främst mjölk.

Den negativa utvecklingen behöver brytas för att jordbruket ska ha möjlighet att kunna spela en betydelsefull roll för sysselsättning, öppet landskap och biologisk mångfald. Jordbrukets betydelse i norra Sverige är stor för andra näringar. Exempel på detta är att ett landskap utan jordbruk snabbt kommer att förbuskas, vilket gör landskapet mindre attraktivt för turismen.

I omställningen av Sverige mot ett hållbart samhälle och för att minska transportsektorns påverkan på klimatet behöver det finnas en lokal livsmedelsproduktion. Genom en lokal livsmedelsproduktion kan transportererna minska och därmed deras inverkan på miljön.

Fel! Okänt namn på

Mål för jordbruket i norra Sverige

Olika målsättningar för jordbruket i norra Sverige har funnits. Dessa har ofta varit kopplade till de regionalpolitiska målsättningarna. Ett mål som finns i dag uttrycks i Sveriges anslutningsfördrag med EU där Sverige får möjlighet att lämna en långsiktig ersättning till jordbruket i norra Sverige för att ”behålla sådan traditionell produktion och bearbetning som är särskilt lämpad för klimatförhållandena”.

För att förtydliga målen för jordbruket i norra Sverige behöver det tas fram ett mål som på ett tydligt sätt redovisar den produktion som inte bör underskridas för att kunna behålla ett livskraftigt jordbruk inom stödområdena 1–4.

När produktionen underskrider en viss nivå är risken stor att ”allt rasar” både i primärproduktionen men också inom livsmedelsindustrin. I primärproduktionen behövs en viss ”kritisk massa” för att det skall finnas underlag för service av olika slag till företagen och företaget. För livsmedelsindustrin blir det också konsekvenser när underlaget för mejerier, slakterier och charkfabriker sviktar.

Genom att fastställa ett tydligt mål för den minsta produktionen kan samhällets insatser riktas mot de delar av norra Sverige där insatserna bäst behövs. Samtidigt sänder det också en signal till företagen om vad samhället vill, vilket kan medföra en ökad framtidstro i näringen.

Stockholm den 29 september 2007

Åke Sandström (c)

Stefan Tornberg (c)